

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 291/2021
06.07.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Београда ЈП, против тужених ГПД „Пирамида“ ДОО из Београда, АА из ..., чији је пуномоћник Драгутин Илић, адвокат из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Владимир Поповић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужених ББ и ВВ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5889/17 од 20.03.2019. године, у седници од 06.07.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужених ББ и ВВ изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5889/17 од 20.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 1361/15 од 06.06.2017. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор стварне ненадлежности суда. Ставом другим изреке дозвољено је преиначење тужбе из поднеска од 17.01.2017. године. Ставом трећим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу на име преосталог дуга солидарно исплате 10.297.132,48 динара и законску затезну камату на износ главног дуга 6.156.976,38 динара, почев од 10.11.2016. године до исплате. Ставом четвртим изреке тужени су обавезани да тужиоцу накнаде трошкове парничног поступка у износу од 243.700,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5889/17 од 20.03.2019. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужених АА, ББ и ВВ и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужених ББ и ВВ за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде, ревизију су благовремено изјавили тужени ББ и ВВ, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. важећег Закона о парничном поступку - ЗПП и утврдио да ревизија тужених није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијом се неосновано указује на битну повреду поступка из члана 374. став 1. ЗПП учињену пред другостепеним судом, а због битне повреде поступка из члана 374. став 2. тачка 4. ЗПП ревизија се не може поднети, према члану 407. став 1. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац и тужени, као инвеститори, закључили су 11.02.2010. године уговор којим су регулисали међусобне обавезе у вези са уређивањем градског грађевинског земљишта за изградњу стамбено-пословног објекта на кп .. КО Према члану 1. тог уговора, инвеститори АА, ББ и ВВ су пуномоћјем овереним у Првом општинском суду у Београду 17.08.2007. године овластили ГГ да у њихово име може потписати наведени уговор. Чланом 2. уговора наведено је да накнада за уређивање грађевинског земљишта на дан 27.01.2010. године износи укупно 13.879.150,10 динара, а чланом 3. уговора инвеститори су се обавезали да наведену накнаду плате у року од 36 месеци, с тим да прва рата буде исплаћена у висини од 10% од укупно утврђене обавезе најкасније до 11.02.2010. године, а да ће преостала обавеза у висини од 12.491.235,50 динара бити плаћена у 35 месечних рата у износу по 356.892,44 динара, са припадајућом ревалоризацијом, закључно са 15.01.2013. године. Чланом 8. уговора прописано је да за обавезе инвеститори одговарају солидарно. Из налаза и мишљења вештака економско-финансијске струке утврђено је да дуг по основу уговора на дан од 10.11.2016. године износи 10.297.132,48 динара, и то главни дуг у износу од 6.156.976,38 динара, који чине доспеле рате по уговору усклађене према показатељу раста цена на мало, како је то било предвиђено уговором, и законска затезна камата обрачуната од датума доспећа сваке рате до налаза и мишљења вештака.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је у нижестепеним пресудама примењено материјално право када су ревиденти обавезани да солидарно исплате укупан износ од 10.297.132,48 динара.

Наиме, у поступку је утврђено да они нису испунили уговорну обавезу исплате накнаде за уређивање грађевинског земљишта, прописану чланом 2. Уговора од 11.02.2010. године, па су правилно обавезани да преостали неисплаћени износ солидарно исплате тужиоцу, у смислу члана 262. став 1. Закона о облигационим односима.

Ревизијом се неосновано истиче погрешна примена материјалног права и наводи да све обавезе према тужиоцу сноси првотужено предузеће, према Уговору о суинвестирању од 17.08.2007. године и Уговору о регулисању међусобних односа и физичкој деоби од 22.01.2013. године. Међутим, како то правилно закључује другостепени суд, ради се о уговорима који имају правно дејство између тужиоца и туженог ГПД „Пирамида“ као инвеститора и суинвеститора и регулишу њихове међусобне односе, а који ревиденте не ослобађају од обавезе на испуњење уговора који су они закључили са тужиоцем.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић